

گفتاردرمانی تداوم و شدت خشم معلمان را در پی داشته است

در گروه‌های مجازی معلمان چه می‌گذرد؟

حسین ثقفی| از اواخر دولت دوازدهم بود که تعلل در پرداخت مطالبات معلمان از سوی و باز شدن زخم رتبه‌بندی و نابرابری‌های دریافتی از سوی دیگر موجب بروز انتقادهای شدیدی در بین فرهنگیان شد.

در این راستا، ورود زیرکانه رییس سابق سازمان برنامه و بودجه به موضوع افزایش حقوق معلمان و نتایج سست نشست‌های او با تشکلهای وابسته به فرهنگیان بر آتش گلایه و نقد معلمان دمید. این روند با مداخله مجلسیان در بحث رتبه‌بندی خیزش و حدت عجیبی به خود گرفت و با معرفی وزیر نا توان و بی‌تجربه برای این دستگاه به نهایت درجه افروختگی رسید. اکنون شاهد رویش ده‌ها گروه مجازی در بین معلمان هستیم که تعداد آنان از ده هزار نفر تا دویست هزار نفر در نوسان است.

حال با پدید آمدن این گروه‌ها که تقریباً همه آنان به دنبال فوق‌العاده ویژه، رتبه‌بندی، پاداش پایان خدمت، استخدام حق‌التدریس‌ها، نهضت‌ها، مربی‌های قرآن، حقوق اندک خدمتگزارها و معلمان مدارس غیرانتفاعی و خرید خدمت و برون‌سپار و... هستند، می‌توان با جرات اذعان کرد که بخش اعظمی از توان فکری و روحی معلمان صرف حضور در این گروه‌ها میشود و کمتر به مباحث علمی مرتبط با کار خود می‌پردازند که نهایتاً تداوم این‌گونه جریان‌ها و فضاها موجب بروز حس خشونت و یأس در مجموعه میشود.

با در نظر داشتن این موارد، بسیار عجیب و دردناک است که نمایندگان مجلس و هیات دولت به سمت راهی برای پایان یافتن این مشکلات جدی پیش نمی‌روند و با کشدار کردن برخی مطالبات معلمان، خواسته یا ناخواسته ضرباتی مهلک بر پیکر نحیف تعلیم و تربیت کشور وارد می‌کنند.

امروز شاهدیم که تقریباً هر نماینده‌ای در مجلس، تریبون دادخواهی برای معلمان شده است بی‌آنکه شاهد اتفاق و تصویب طرح خاصی باشیم و این رویه (گفتاردرمانی) تا امروز تداوم و شدت خشم معلمان را در پی

